

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și mama sa, Elena

În zile de sărbători creștinești Eu caut spre voi, fiilor, caut ca și omul de pe pământ, care în sărbători se adună cu cei din familia sa și-și spun unii altora toate, și se pune la masă toată familia și se face petrecere, și merg apoi toți la lucru, fiilor, că vin zile de lucru apoi, și fiecare se duce la lucru unde-și are slujba sa de zi cu zi. O, așa caut și Eu după ai Mei, și-Mi grăbesc venirea Mea la ei în zile cu sărbători și le dau lor pe cele ale Mele și pun masă cu ei, și vin ca un oaspete la voi și vă aduc mereu de la Mine, că așa este și pe pământ cu cel ce se duce în casă la un prieten sau la un frate, că acesta duce cu el un cadou, o carte, o floare, o bucurie îi face celui spre care se îndreaptă, și numai apoi petrec împreună cei ce se întâlnesc.

O, fiilor, Eu, Domnul, vin din cer când vin la voi, și dau să locuiesc în voi cu toți cei din cer, ca să nu se mai cheme că vin la voi, și să însemne altceva masa Mea cu voi. O, fiilor, îndeletnicirile voastre nu trebuie să știrbească sau să oprească statul Meu cu voi și lucrul Meu cu voi, căci voi aveți mereu nevoie de Domnul, iar Domnul are mereu nevoie de voi, numai să înțelegeți toți această mare taină a Mea cu voi și lucrarea ei.

E zi de sărbătoare între cei din cer în această zi. Au cetele cerești sărbătoriți pe împărații creștinilor Constantin și Elena, mama împăratului, de care el asculta ca un fiu. Le dau lor bucuria de a grăi de lângă Mine în ziua lor de serbare între sfinții Mei, că mare dor au sfinții Mei după cei de pe pământ, atât de așteptați de sfinți să lucreze cu ei între pământ și cer, căci sfinții sunt în toată vremea lucrători din cer pentru cei de pe pământ, o, fiilor. Le dau lor, așadar, rând pentru cuvântul lor lângă cuvântul Meu și înmiresmăm sărbătoarea lor cu mirul binecuvântării Mele, prin care Eu, Domnul, îi ung pe ei spre lucrul cel sfânt acum, spre cuvântarea lor peste voi și peste pământ. Amin.

— *O, mare ești între sfinți și minunat Tu, Împărate Doamne! Împăratul împăraților și Domnul domnilor ești Tu, și Te-ai înălțat la acest scaun prin umilința Ta cea jertfitoare, prin marea Ta milă de cei mici și de cei mari, pentru care Tu ai murit pe cruce ca să înviezi apoi și să dai învierii început, și sfinților Tăi sculare, așa cum s-a întâmplat în ziua învierii Tale când mulțime de sfinți s-au sculat și s-au arătat mergând prin cetatea Ierusalimului, stând de vorbă cu cei mici și cu cei mari ai poporului Israel, din mijlocul căruia ei au plecat când s-au mutat din trup.*

O, slavă Ție pentru mila Ta de noi, căci harul Tău ne-a făcut creștini, împărați creștini, Doamne! O, mare este taina și inima de creștin, Doamne, și atât de puțin înțeleg creștinii această taină, Învățătorule Doamne! Cum să facem să înțelegă neamul creștinesc de pe pământ minunea aceasta: omul creștin, Doamne? O, nu toți românii sunt români, așa s-a scris în cer acest cuvânt, iar acum mai scriem încă un cuvânt, fiindcă eu scriu în ziua aceasta în cer cuvânt adevărat și spun: o, nu toți creștinii sunt creștini. Să se audă pe tot pământul acest adevăr de pe pământ! Creștin înseamnă om cu credință și cu jertfă și cu căință în toată vremea, și în fiecare zi această lucrare, ca nu cumva să se șteargă din zilele omului creștin lucrul căinței, lucrul întristării pentru păcatele lui. Cel ce este creștin, să nu se bizuie pe vreo faptă creștinească pe care o mai face, dacă el nu are duhul căinței în toată vremea vieții lui. Duhul căinței este lucrarea care-l face și îl ține creștin mereu pe cel ce se știe creștin. Duhul căinței pentru păcate îl ține gata pe creștin pentru orice lucru sfânt și orice lucrare a împărăției cerurilor pe pământ. Nu numai să ai viață de creștin pentru tine, creștine, ci să și fii gata să vezi dacă nu cumva are Domnul vreun lucru de împlinit cu tine, și să te găsească El gata pentru El și pentru lucrul Său, așa cum în vreme de război ostașii se adună pentru luptă la chemarea comandantului de oaste.

O, eu am fost împărat pe pământ și mi-a trimis Hristos de lucru și am lucrat pentru El și pentru cei care-L iubeau pe El pe pământ, și am fost răsplătit în cer pentru lucrul adus Domnului în vreme de durere pentru El și pentru ai Săi de pe pământ.

Creștin înseamnă să crezi că totul vine de la El și să înțelegi aceasta, și să nu închizi Domnului ușa când bate ca să-I deschizi, ci, din contra, să fii gata în toată clipa să-L servești pe El, pe Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, căci El are lucrul Său pe pământ tot timpul.

O, iată, nu sunt creștini creștinii, de vreme ce nici mai-marii de peste ei nu sunt creștini cu inima din ei și cu credința și cu fapta credinței, și mai degrabă cei mărunți sunt mai mult decât cei mari creștini cu frică de Dumnezeu, că fără frică de Dumnezeu nu poate nimeni să aleagă de cale a sa pe Domnul. Când Domnul m-a cerut să-I lucrez, eu l-am lucrat, dar mulți s-au dat atunci mai creștini decât creștinii, iar păcatul fățarniciei a căzut peste mulți dintre cei cu vază între oameni, vrând ei să fie în față ca după o ispravă de toată ziua, dar n-au căutat aceștia să fie creștini cu inima și cu fapta, ci numai cei adevărați cu inima au avut parte de izbânda cea de la Dumnezeu, o, și câtă erezie era pe pământ în vremea aceea!

Iată, dacă nu este luptă pentru lumină, sau dacă dau să lucreze pentru lumină cei fără de lumină în ei, nu este lucrul cel creștinesc pe pământ, o, nu este, așa cum nici în vremea aceasta nu este, decât prin cei ce ard după Domnul și după dreptatea Sa, care nu mai încap pe pământul cel plin de fărădelegi ale oamenilor.

O, nu toți creștinii sunt creștini, Doamne! Aceasta este durerea Ta cea mare cât spinii de pe fruntea Ta, care atâta durere Îți făceau, și nu-i durere pe pământ mai mare ca aceea de pe fruntea Ta încoronată cu spini de mâinile fiilor lui Israel, poporul Tău de atunci, iar azi Te umplu de suspin fiii neamului creștinesc de pe tot pământul, Doamne, toți cei botezați în numele Tău, dar care nu au peste ei învățătura sfințeniei, legea cea pentru sfinți, pentru creștini, Doamne, iar pe Tine Te doare, că Tu i-ai învățat pe ai Tăi să se păzească de fățarnicie, să fugă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia.

Eu mă aplec cu mulțumire pentru bucuria mea de azi în mijlocul sfinților Tăi, și am lucrat dreptatea Ta în ziua mea de sobor între sfinți, iar Tu ești Cel ce poți să ridici rod pe pământ din grăirea mea peste cei ce se știu creștini fără să fie dreptatea Ta și pacea Ta între Tine și ei. Mama mea împărăteasa, plină de iubire pentru Tine a fost ea, și mult Te-a mângâiat, mărturisindu-Te prin lucrarea cea pentru Tine și pentru crucea Ta, și pentru slava care Ți-a adus-o și a așezat-o pe pământ spre mărturia Ta. Ea stă de-a dreapta mea și-Ți cinstește iubirea și se apleacă sub ea în cer și pe pământ, că am venit la Tine mărturisindu-Te, lucrând pentru Tine, Doamne, și a rămas între oameni lucrul nostru cu Tine și ne-a rămas pomenirea de atunci și până azi. O, slavă Ție pentru toate câte Tu așezi și lucrezi pe pământ pentru mărirea Ta! Împărat al împăraților și Domn al domnilor, aceasta este mărirea Ta între cei din cer, și ne rugăm Ție să aduci și pe pământ această mărire a Ta, a Ta și a sfinților Tăi, care Te-au iubit pe pământ. Amin.

— O, slava Mea este și a voastră, că pe pământ ați umplut cerul de rod, că Mi-ați lucrat, și sunteți slava Mea în cer și pe pământ, fiindcă ați lăsat urme pe pământ, ați lăsat mărturisirea cea despre Mine, o, fii credincioși.

O, iată de ce trebuie credință în creștini! Cei ce vor să lase urme sfinte pe pământ, aceora le trebuie credință și multă lucrare de mărturisire a Mea și a lor, iar apoi să fie ei fiii patriei cerești și să vină între cetele de sfinți și să lucreze cu Mine pe mai departe peste pământ, că mult lucru are Domnul de așezat pe pământ, și iată, vin cu sfinții Mei și lucrez cât nu se suie la mintea omului de rând atâta lucru cât pun Eu pe pământ cu sfinții Mei, cu cei ce M-au slujit pe pământ, și apoi în cer.

Fiilor, fiilor, ca un Părinte recunoscător, Eu, Domnul, Mă aplec și vă mulțumesc vouă pentru truda cu care ați așezat înaintea celor din cer și a celor de pe pământ veniți la izvorul Meu de cuvânt sărbătoare de Rusalii, fiilor. S-a ivit neputință multă peste voi înainte de sărbătoare, du-pă ce Eu v-am așezat să pregătiți sărbătoarea Duhului Sfânt. Și dacă am văzut aceasta, am trezit numaidecât puterile cerești și am suflat cu Duhul și am așezat din cer, cu cei din cer am așezat cu putere toată slava sărbătorii și am pus-o gata făcută peste voi ca s-o așezați în fața

oaspeților veniți lângă voi din cer și de pe pământ, și am trecut cu slavă mare această probă, această sărbătoare sprijinită din cer cu tot frumosul ei.

O, fiilor, poate Dumnezeu. El poate totul după voia Sa, dar și slugile Sale trebuie să poată, căci vinul trebuie să fie pus în vas ca să fie vinul, iar dacă nu este vasul nu este nici vinul.

Mulțumire aduc Tatălui pentru slava zilei de Rusalii, că a stârnit Tatăl pe Duhul Sfânt și a suflat El cu puterea Sa și Și-a pregătit slava sărbătorii Lui, iar voi ați primit-o, și s-a așezat ea înaintea oaspeților de sus și de jos, fiilor. O, cât aș vrea să vă am mai cu putere în voi aici, unde Îmi am Eu cetatea Mea și locul Meu de lucru peste pământ! O, cât aș vrea să pot în voi, să pot mai mult, și să vă pot răsplăti după trudă, fiilor! A fost minunat la sărbătoare și am hrănit cu ea suflete însetate de dor. Cine este cel însetat de dor pentru cele de aici? Este cel plin de credință pentru tot ce aduc și fac Eu, Domnul, prin acest loc ales să fie al Meu și al lucrului Meu de peste voi și al râului Meu de cuvânt, fiilor.

Eu, Domnul, stau de vorbă cu voi acum, în a treia zi, după ce a trecut sărbătoarea cea cu strângere la izvor, și Mă strâng cu voi în Duhul Meu ca să grăiesc cu voi, fiilor. Pe toți cei care au fost la sărbătoare i-am așezat la locurile lor cu însoțire de îngeri și cu slavă. Pe cei din cer i-am așezat la locul lor de slavă, iar pe cei de pe pământ i-am condus cu îngerii întru ale lor, plini de gândul pentru cele de aici și plini de credință în lucrările Mele tot mai mult și tot mai mulți, iar pe voi vă așez acum înaintea Mea și stau de vorbă cu voi, fiilor, în această zi de sărbătoare de sfinți.

Nu dau deoparte vestea cea pentru venirea sărbătorii duminicii tuturor sfinților, sărbătoare care urmează să vină, și când voi avea aici masă de cuvânt cu voi și lucru sfânt cu sărbătoare și cu toți sfinții Mei. Binecuvântată să fie sărbătoarea care vine, și va purta ea lucrul ei și taina ei, iar Eu voi fi cuvântul ei, cuvântul sărbătorii cea pentru toți sfinții Mei, o, fiilor. Amin.

21 mai/3 iunie 2015